

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 18 września 2012 r. w sprawach połączonych T-133/08, T-134/08, T-177/08 i T-242/09, Ralf Schröder przeciwko Wspólnotowemu Urzędowi Odmiany Roślin, wniesione w dniu 28 listopada 2012 r. przez Ralfa Schrödera

(Sprawa C-546/12 P)

(2013/C 38/15)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Ralf Schröder (przedstawiciele: T. Leidereiter, W.A. Schmidt avocats)

Druga strona postępowania: Wspólnotowy Urząd Odmiany Roślin (CPVO)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu (druga izba) z dnia 18 września 2012 r. w zakresie dotyczącym sprawy T-242/09 oraz rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów;
- uwzględnienie przedstawionego w pierwszej instancji żądania stwierdzenia nieważności decyzji Izby Odwoławczej CPVO z dnia 23 stycznia 2009 r. (sprawa nr A 010/2007)
- obciążenie CPVO wszystkimi kosztami postępowania przedstawionymi przez wnoszącego odwołanie w niniejszym postępowaniu, w postępowaniu w sprawach połączonych T-133/08, T-134/08, T-177/08 i T-242/09 oraz w postępowaniu przed Izłą Odwoławczą CPVO.

Zarzuty i główne argumenty

- I. W ramach swojego zarzutu pierwszego wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd założył z naruszeniem prawa, że stan faktyczny w ramach postępowania odwoławczego przed CPVO w przedmiocie odmowy unieważnienia wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin nie podlega ustaleniu z urzędu. Wnoszący odwołanie upatruje w tym naruszenie zasad w zakresie rozkładu ciężaru dowodu oraz postępowania dowodowego stosowanych w postępowaniu przed Izłą Odwoławczą oraz naruszenie wynikającego stąd obowiązku Sądu do dokonania sądowej kontroli, jak również naruszenie jego prawa do sprawiedliwego procesu, sprawności postępowania oraz do skutecznego środka zaskarżenia.
- II. W ramach swojego zarzutu drugiego wnoszący odwołanie kwestionuje stwierdzenie Sądu, zgodnie z którym w ramach postępowania przed CPVO prawo do środków organizacji

postępowania istnieje wyłącznie gdy strona przedstawiła dowód początkowy na poparcie danej argumentacji. W tym względzie wnoszący odwołanie podnosi naruszenie zasad w zakresie rozkładu ciężaru dowodu oraz przedstawienia dowodu, naruszenie prawa do bycia wysłuchanym oraz przeinaczenie faktów i dowodów nawet przy domniemaniu ciężaru dowodu spoczywającego na wnoszącym odwołanie.

- III. W ramach swojego zarzutu trzeciego wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd z naruszeniem prawa przyjął za „powszechnie znany” „nieprawdziwy fakt” według wnoszącego odwołanie, czyli fakt nieistniejący jako taki. W tym względzie podnosi ona, że naruszenie przez Sąd obowiązku kontroli zgodności z prawem i wnioskuje o przeinaczeniu faktów i dowodów.
- IV. W ramach swojego zarzutu czwartego wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd dokonał błędnych ustaleń co do prawa w zakresie dotyczącym ciężaru przedstawienia i ciężaru dowodu w zakresie, w jakim zarzucał wnoszącemu odwołanie nieprzedstawienie żadnego dowodu na poparcie swoich twierdzeń dotyczących skutków regulatorów wzrostu. W tym względzie wnoszący odwołanie podnosi sprzeczny charakter wyroku, brak kontroli zgodności z prawem dokonanej przez Sąd oraz brak uzasadnienia.
- V. W ramach swojego zarzutu piątego wnoszący odwołanie kwestionuje stwierdzenie Sądu, według którego właściwość „postury pędów” odmiany *Osteospermum* nie została włączona albo została włączona w sposób nieprawidłowy do badania odrębności odmiany. Stanowi to naruszenie art. 7 i 20 rozporządzenia ⁽¹⁾, niedopuszczalne rozszerzenie przedmiotu sporu oraz orzeczenie stanowi naruszenie zakazu rozstrzygnięcia przez zaskoczenie. Ponadto podniesiono naruszenie prawa do bycia wysłuchanym.
- VI. W ramach swojego zarzutu szóstego wnoszący odwołanie kwestionuje stwierdzenie Sądu, zgodnie z którym „posturę pędów” odmiany rośliny należy określić w odniesieniu do jej względnych cech, czyli określić w odniesieniu do innych roślin poddanych danemu badaniu. Zdaniem wnoszącego odwołanie stanowi to przeinaczenie okoliczności faktycznych, naruszenie rozporządzenia, niedozwolone rozszerzenie zakresu przedmiotu sporu oraz naruszenie przez Sąd obowiązku dokonania w pełnym zakresie kontroli zgodności z prawem. Decyzja jest zatem sprzeczna.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin (Dz.U. L 227, s. 1)